

v o, da so torej naše armade pričele naskok. Iz tega sledi dvoje: prvič je s tem jasno dokazano, da so naši vojaki Lemberg le iz vojaških ozirov zapustili, ne pa da bi bili morda premagani; drugič pa sledi iz tega, da se čuti naša armada v kljub velikemu nasprotniku dovolj močno, da naskoči sovražnika.

Pričela se je torej velika bitka na ruskem bojišču, ki bode prinesla prvo merodajno odločitev! In zmaga mora biti naša!

Deset vojnih zapovedi za tiste, ki doma ostanejo.

1. Ohrani pod vsakim pogojem mir. Ako pridejo porazi, potem pomisli, da ostanemo končno vendar nepremagljivi, dokler držimo skupaj. Ako pridejo zmage, potem pomisli, da jih nisi ti priboril, marveč da so drugi zate umrli.

2. Obdrži istotako pod vsakim pogojem zavest, da si del najpridnejšega ljudstva sedanjega človeštva. Del ljudstva, ki je zmožno, vreči v enem hipu ves notranji prepir od sebe in ki se ne boji. Del ljudstva, ki je hvaležno zapelo, ko mu je njegov cesar vojno proti premoči naznanil.

3. Izvrši vsako delo — bodisi v tvojem lastnem poklicu ali pa v prevzetem pomožnem delu — zdaj z dvojno skrbnostjo. To daje tebi in drugim mir ter zavednost.

4. Ne boj se za sebe in za svoje, ali skušaj se ohraniti pred boleznijo. Zdravniki imajo dovolj dela tudi brez tebe.

5. Skušaj razširjevati okoli sebe prijaznost in veselje — tudi ako je tebi samem v spominu na svoje v boju težko pri srcu. In v tvojem uradu ali obrti bodi prijaznejši, nego si bil morda popreje.

6. Ostani človek tudi proti takim inozemcem, katerih vlade so nas izdale. Ali odvni se od vseh, ki so v velikem času majhni ter bojazljivi. Najbolj se odvrčaj od tistih, ki jemljejo odušarske cene ali ki hočejo na drug način iz bede soljudi dobiček vleči. Kajti te je bolj zaničevati nego gnusno mrčesje.

7. Plačnj zdaj v gotovini. Zlasti stare troje račane. Ako je to neprijetno, potem pomisli, da je pač tvoja krivda, da imaš neplačane račune in opusti raje najmanjšo zabavo, dokler ni vse poplačano. Svoj denar pa pusti v šparkasah in vzemi iz njih le tisto, kar neobhodno potrebuješ.

8. Bodi za se štedilen v vsem, kar gre čez potrebno in koristno. Ljudstvo, ki se bori za življenje in smrt, nima denarja preveč. Ako pa si bogat, skušaj ravno sedaj rokodelstvo, obrt, trgovino s koristnimi deli oživljati, da ostane drugim prilika za delo in zaslužek.

9. Dajaj kolikor ti je mogoče za negovanje ranjencev, za vojake v boju in za svoje tebe vojakov. To je revščina v vseh časih storila in je svoj zadnji groš s tujo bedo delila. Pa tudi bogatin vé, da bi bilo strahopetno, obvarovati svoj denar, kadar drugi krivijo. Umreti je težje nego plačati. Ako si pa — in mnogo je takih — v položaju, oddajati desetisoče in stotisoče, ostani pohleven v kljub svojim ponosnim številkam; misli na ono staro hoško gospo, ki je darovala celo tretjino vseh prihrankov celo življenje trajajoče službe.

10. Tako ne misli splošno najpreve na se in na svoje, marveč na skupnost tvojega ljudstva; tako ti ne bode treba od sramote zardeti, kadar bodejo armade zopet prišle ki so zate krvavele. Skrbi začasno zato, da zamoreš potem natihem misliti: „Ako tudi nisem mogel kakor oni najvišje in najzadnje storiti, sem vendar poskusil, storiti lažje in manjše!“

Razno.

Cenjene naročnike prosimo nujno, da naj takoj zaostale naročninske zneske pošljejo, ker nam drugače pod nobenim pogojem ni mogoče, list naprej pošiljati. Naročnino je pri vsakem listu naprej plačati. List stane veliko denarja in mi moramo svoje obveznosti točno izvršiti. Prosimo torej še enkrat, da naj

se nam takaj zaostalo naročnino vpošlje. Kdor bi tej prošnji ne ugodil, temu bi morali list vstaviti. Sicer pa prosimo tudi vse cenjene somišljenike in prijatelje, da naj „Štajerca“ razširjajo in z vsemi močmi zanj delujejo. Čimveč naročnikov in odjemalcev nam bodejo pridobili, temvečji in boljši bode naš prepotrebni list. Vsi na delo za „Štajerca“!

Cenjeni naročniki! Skupno z listom „Pettauer Zeitung“ stopili smo v direktno zvezo s c. kr. korespondenčnim in brzojavnim uradom. S tem je „Štajercu“ omogočeno, da prinaša neposredno pred tiskom vedno še najnovejše telegrame iz bojišča. Za zunanje naročnike bode to gotovo velikega pomena. Kajti v „Štajercu“ čitali bodejo zdaj vedno najnovejša poročila. Za naročnike v Ptuj in okolici pa je to naravnost jako ugodna prilika. Kajti „Štajercu“ nabije v izložbenem oknu svojega uredništva takoj vsako došlo brzojavko. Vsak dan parkrat se vidi torej lahko v oknu najnovejše telegrame. Mislimo, da bodejo cenjeni naši čitatelji s to novo uredbo, ki nam nalaga seveda velike stroške, zadovoljni. Upamo pa tudi, da bodejo cenjeni prijatelji zdaj z vedno večjim navdušenjem za našega tako potrebnega „Štajerca“ delovali!

Cenjenim dopisnikom naznanjamo, da nam je z ozirom na stroge predpise sedanje cenzure popolnoma nemogoče, objaviti gotove polemične članke in dopise.

Cenjeni dopisniki naj imajo tedaj potrpljenje; saj ga moramo tudi mi imeti! Prišli bodejo časi, ko se bode smelo zopet prosteje govoriti. Zdaj pa velja tudi za liste izjemno stanje!

Velikanska bitka v Galiciji.

Velikanski boji na južnem Poljskem in ob galiski meji razburjajo celi svet, kajti te orjaške borbe svetovna zgodovina še ne pozna. Gotovo je, da se bode ta velikanska borba končala z zmago avstro-ogrskega orožja. Voditelji naših armad zasledujejo brzokone isti načrt, kakor se je Nemcem v vzhodni Pruski že posrečil. Avstrijska ofenziva proti severu se je uspešno uresničila. Vojaštvo zavzelo je linijo južno Lublina-Krasnostasa-Grubehova. Ta linija leži že 60 kilometrov od meje. Desna avstrijska skupina, ki se razteguje čez Brody proti jugu ob galiski meji, ima pred seboj mnogo močnejšo rusko armado. Vkljub temu se ji je posrečilo, vstaviti rusko napredovanje. S tem je popolnoma svojo nalogo izvršila; kajti odločitev padla bode na drugem krilu. Severno-vzhodno od Lublina, kjer so Avstriji že došli, leži Rokotno-močvirje; to je največje rusko močvirje. Tam se velike množine vojaštva ne morejo gi-

Razmerje med Nemci in Slovani. „Kölnische Zeitung“, ki velja za oficijozno glasilo nemške vlade, piše: „Najboljši slovanski narodi stoje ramo ob ramo s nami. Tega v Nemčiji ne smemo pozabiti. V marsikaterem oziru so se Nemci in Slovani v nemški državi odtujili drug drugemu, a še večje je bilo semtertje nasprotstvo med Slovani in Nemci v Avstriji. Kakor je skupno tekoča kri oprala zmote preteklosti, tako se hočemo v bodočnosti spominjati današnjih dni in ohraniti presrečno zaupanje, ki je nastalo v teh velikih dneh, med obema narodoma in naj bodočnosti donese, karkoli hoče.“

Dovoz ranjencev v Ptuj. Preteklo nedeljo došel je veliki vlak ranjencev iz ruskega bojišča v naše mesto. V Ptuj se je izvažnilo okoli 300 ranjencev; med njimi je bilo okoli 40 težko ranjenih. Največ smo opazili Poljakov, nekaj Rusinov, Italijanov, Rumunov in Nemcev. Prostor pred kolodvorom bil je vojaško zaprt, kar je zaradi hitrega in nemotenega dela jako potrebno. Ranjence prevzel je rešilni oddelek tukajšnje prostovoljne požarne brambe, katerega je vodil načelnik g. Steudte z zdravnikom g. dr. Bäck. Tudi vojaška oblast poslala je nekaj pomožnih moči. Delalo se je izredno pridno. Kajti v komaj dveh urah so odpravili pridni močje okroglo 300 ranjencev. Vozov in avtomobilov je bilo dovolj, ki so potem ranjence hitro v razne rezervne bolnišnice spravili. Hvala gre vsem, ki so tako patrijotično pomagali! Ranjenci sami zadržali so se kakor junaki. Niti eden ni tožil. Vsi so kazali še isto navdušenje in isti čisti patrijotizem, kakor pred izbruhom vojne. Čast vrlim tem možem. S takimi vojaki ne more biti naša domovina nikdar premagana!

Ranjenci iz Ptuja. „Pettauer Zeitung“ poroča: Te dni prišlo je zopet več ranjencev iz Ptuja. Tako je došel g. Valerian Spruschina, član prostovoljnega avtomobilskega kora. Gosp. Spruschina moral je v okrožju najhujših bojev pri Lembergu v svojem avtomobilu važno povelje prenesti. Ko se je peljal ravno mimo

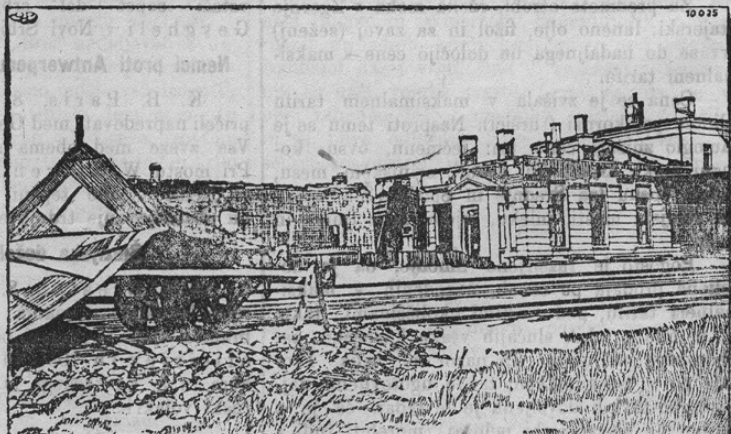

Karte zuden Schlachten in Süd-Polen.

bati. Ako se torej Rusi v severni smeri nazaj vržejo in ako se jim pravočasno ne posreči, rešiti se proti vzhodu, potem so v nevarnosti, da jih vrže avstrijska armada v ono močvirje, kjer jih doseže ista usoda, kakor je dosegla rusko armado pri Mazurskih jezerih.

Besnost Rusov ob nemški meji.

Ob pruski meji so Rusi naravnost grozivo in brez ozira na splošno mednarodno pravo divjali. Napadali, požigali in morili so v vaseh in prebivalci so komaj nago svoje življenje rešili. Pa tudi lastno svojo deželo ne spoštujejo ti azijski divjaki. Tudi tam divjajo kakor zbesneli roparji, ne pa kakor vojaki. Današnja naša slika kaže od Rusov razrušeno in požgano železniško postajo ob meji.

Eine von den Russen niedergebrannte Eisenbahnstation.

Današnja naša slika kaže od Rusov razrušeno in požgano železniško postajo ob meji.